

den, som slet ikke har nogen Indtægt, kan komme til at have en Skat, som ikke tager Noget fra ham.

Jessen: Jeg vilde først, naar der er Tale om at afgjøre Børgten af Noget enten ved Veining eller efter et Skøn, see efter, om den Børgt duer noget, hvorpaa jeg vil veie den paagjældende Ting; jeg vil dernæst see efter om Lodderne ere gode; thi hvis Børgten og Lodderne ikke ere rigtige, er det ganske vist bedre at benytte Skønnet, end gjøre sig den Uleilighed at veie paa en urigtig Børgt. Derfor er det ogsaa min Hovedindvending mod det foreslignede Lovforslag, at den odiøse Fremgangsmaade; man vil anvende for at komme til et rigtigt Resultat, ikke vil føre til noget paalideligere Resultat end det, man opnaar ved at benytte et Skøn, og naar det gjentagende er blevet sagt, at den hidtil brugte Fremgangsmaade, nemlig Anvendelsen af Skønnet om Bedkommendes hele Skatteevne, skulde være regelløs, saa maa jeg paastaae, at den ingenlunde er det. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der overalt i Landet, og især i de større Kjøbstæder, hvor man i en lang Aarvække har anvendt Slib og Sver paa at gjøre den nuværende Rigningsmaade retfærdig og billig, at der har Størstedelen af Skatteyderne deres faste Position paa Skattelisten. Det er kun nogle Enkelte med Hensyn til hvilke det bliver nødvendigt aarlig at underkaste deres hele Formuesforfatning et fuldstændigt nyt Skøn; ellers er Skatteydernes gjensidige Stilling reguleret derved, at den har bestaaet i mange Aar, og at de Feil, som have kunnet indsnige sig, ere blevne paaanfede og rettede i Aarenes Løb. Jeg skal nu ikke, efter hvad der er talt, gaae videre ind paa, at drøfte, hvad der maatte være det Bedste: Formue- og Leilighedsfatten eller Indtægtsfatten; thi det vilde ikke føre til Noget. Min Overbeviisning er, at man ved den Fremgangsmaade, man nu vil bruge, slet ikke vil faae nogen som helst sikkrere Bedømmelse af Folks Evne til at betale Skat, end den, man ved den hidtil brugte Fremgangsmaade har haft, og nu vil man her i Kjøbenhavn, hvor man allerede i nogle Aar har haft en Hjælpekat, og hvor man saaledes allerede har taget samtlige Skattehvers Formuesforhold

under Overveielse, classificere dem i bestemte Stillinger til hinanden med Hensyn til det større eller mindre Skattebeløb, de skulle svare, nu vil man her fuldkaste det hele Arbejde som det er gjort, og begynde forfra at lave nye Skattelister, nye Skatteclasser. Jeg kan ikke nægte, at jeg anseer det for at være et farligt Experiment — et Experiment, som ikke vil lykkes. — Jeg skal endnu blot tilføie, at naar der med Hensyn til, hvad jeg i Betænkningen har tilladt mig at anføre som Indvending mod Indtægtsfatten, at Indkomsten ikke afgav noget Skatteobject, naar den først søges rammet, efterat den er forbrugt, efterat den Intet har efterladt til Forgøelse af Yderens Formue og efterat Forholdene vare forandrede, saa at de ikke vilde vende tilbage — er bleven ytret, at dette ikke er rigtigt og ialtsald ogsaa passer paa Formue- og Leilighedsfatten, saa oversees det, at Forskjellen mellem disse Skattesystemer ligger deri, at en Skat paa Indkomst, kun rammer denne alene, en Skat paa Formue og Leilighed tager et blot Hensyn til Indkomsten men og til alt det, som Yderen besidder, den søger et blot at udfinde, hvad Yderen aarlig har haft i Udbytte af sit Arbejde, af sin Eiendom, i Rente af sin Capital, men den omfatter ogsaa det af Arbejdet Opsparede, Eiendommen, og Capitalen relativt til det, som Andre besidde. Det er altsaa ved Indkomstfatten kun den ene Side af det, som danner Skatteevnen, man tager i Betragtning, hvormod der intet Hensyn tages til den anden Side: den erhvervede Formue. — Jeg troer derfor, at det er fuldkommen rigtigt, hvad jeg i saa Henseende har sagt.

H. Hage: Det almindelige Spørgsmaal om Indkomsten af Formue- og Leilighedsfatten hører egentlig til første eller tredje Behandling. Jeg skal heller ikke gaae ind paa det her, men kun, da der er bleven sagt, at denne Indkomstsiffat rammer de meget Formuende mindre, end Formue- og Leilighedsfatten tidligere har gjort — opgive for de ærede Medlemmer et Par Tal. Efter Hjælpefatten, som hidtil har været udredet, er der af en Sum paa 2000 Rd. betalt 10 Portioner Hjælpekat, og af en Sum paa 20,000 Rd. 500 Portioner;